

Az adóhatósági eljárásokra vonatkozó illetékszabályok 2016.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) szerinti hatósági eljárás (továbbiakban: adóhatósági eljárás) az adott ügy jellegétől függően hivatalból vagy az adózó kérelmére (bejelentésére, bevallására) indulhat. Az Art. alkalmazásában adóhatóság alatt a Nemzeti Adó és Vámhivatal, mint állami adó- és vámhatóságot is érteni kell, ezen utóbbi szervek előtti adóhatósági eljárásra szintén az ismertetésre kerülő fizetési szabályok vonatkoznak, míg egyéb közigazgatási hatósági eljárásaikra – pl. vámigazgatási ügyekben – az alábbi szabályok nem teljes egészében tekinthetők irányadónak.

A hivatalból indult eljárás nem jár illetékfizetési kötelezettséggel. Fontos emellett már itt kiemelni, hogy a kérelemre indult elsőfokú adóeljárások – néhány kivételtől eltekintve – mentesek az illeték alól (ld. részletesen a 10. pontban).

Az Art. rendelkezései alapján kérelemre indul különösen:

- a) a nyilvántartás vezetésével (ideértve a VPID szám megállapítását is) kapcsolatos,
- b) a fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezése iránti (együtt: fizetési könnyítési),
- c) az adómérséklési,
- d) az adó soron kívüli megállapítása iránti,
- e) az adó feltételes megállapítása iránti eljárás (ezen utóbbit az adópolitikáért felelős miniszter folytatja le).

Az adóhatósági eljárásnál megkülönböztetünk első fokú eljárást (alapeljárás), másodfokú eljárást (fellebbezési eljárás), rendkívüli jogorvoslati eljárást (felügyeleti intézkedéssel kapcsolatos eljárás) [a másodfokú és a rendkívüli jogorvoslati eljárás a továbbiakban együtt: jogorvoslati eljárás] és végrehajtási eljárást.

Az adóhatósági eljárás illeték tárgya az első fokú eljárás mellett a jogorvoslati eljárás, nevezetesen a fellebbezési és felügyeleti intézkedés iránti kérelem, illetve a végrehajtási kifogás elbírálásával kapcsolatos eljárás.

1. Az illetékkötelezettség keletkezése és a kérelem előterjesztése az adóhatósági eljárásokban

Az eljárás illetéket az állami adó- és vámhatóság eljárásáért kell fizetni, ezért az ilyen eljárás igénybevevője állampolgárságtól függetlenül köteles illetéket fizetni, kivéve, ha nemzetközi szerződés eltérően rendelkezik. Az eljárás illetékkötelezettség az adóhatósági eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésekor keletkezik, mely fizetési kötelezettség mind a természetes személyekre, mind a jogi személyekre egyaránt kiterjed.

Elektronikus úton kezdeményezett eljárás esetén az eljárás illetéket az eljárás megindítását megelőzően banki átutalással vagy – a technikai feltételek megléte esetén – az elektronikus fizetési és elszámolási rendszeren keresztül történő fizetéssel kell megfizetni. Ha ez nem történik meg, akkor az eljárás illetéket legkésőbb az ügyazonosító ügyfél általi megismerését követő munkanapon kell megfizetni.¹ Ha az állami adóhatóság nyilvántartásai alapján nem tudja megállapítani az ügyazonosító ügyfél általi megismerésének napját, akkor az eljárás illeték esedékességeként az irat beérkezésének napját követő 5. munkanapot kell tekinteni.

Az eljárást megindító kérelmet az adózó írásban vagy elektronikus úton, illetve szóban is előterjesztheti. Az adóügyek elektronikus intézésének szabályairól szóló NGM rendelet²

¹ Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 73. § (4) és (6) bekezdése

² 47/2013. (XI. 7.) NGM rendelet az adóügyek állami adóhatóság előtt történő elektronikus intézésének szabályairól és egyéb adózási tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról

pontosan meghatározza, hogy az adózók mely adóügyeiket intézhetik telefonon. (Az adóhatóság telefonos ügyintéző rendszeréről a 33. számú információs füzet szól.)

Az Art-ben meghatározott azon adózói körnek, akik havi adó- és járulék bevallásra, illetőleg összesítő nyilatkozat vagy összesítő jelentés benyújtására kötelezettek, fizetési könnyítési és adómérséklési tárgyú kérelmük előterjesztését, továbbá adóhatósági igazolás kiadására irányuló kérelmük előterjesztését elektronikus úton kell teljesíteniük. Ezen kívül az ebbe a körbe nem tartozó adózók az NGM rendelet alapján választhatnak, hogy adóügyeiket elektronikusan kívánják-e intézni. (Az adóügyek elektronikus intézéséről a 32. számú füzet szól.)

A szóban vagy írásban előterjesztett kérelmeket az illetékfizetés szempontjából körültekintő módon kell megvizsgálni és a beadványt aszerint kell minősíteni, hogy azok az adóhatósági eljárás megindítására irányulnak-e vagy az ügyfél csak tájékoztatást kér az adóhatóságtól. A beadvány ilyen jellegű minősítését szükség esetén az ügyfél nyilatkozatásával kell elvégezni. A tájékoztatást kérő beadvány ugyanis nem minősül adóhatósági eljárás megindítására irányuló beadványnak, és így ezekkel a beadványokkal összefüggésben illetéket sem kell leróni. Az ügyfélszolgálati irodában vagy az adóhatóság hivatali helyiségében előterjesztett szóbeli kérelemről jegyzőkönyvet kell felvenni.

Ha egy beadványban terjesztenek elő több kérelmet, az eljárási illetéket kérelmenként kell megfizetni.³

Az illetékkötelezettség akkor is fennáll, ha az adóhatóság a kérelemnek részben vagy egészben helyt ad, azt elutasítja – ide nem értve az érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítást –, vagy az eljárást megszünteti – ide nem értve az illeték meg nem fizetése címén történő megszüntetést, valamint ha az eljárás megszüntetésének oka az, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, vagy az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, és törvény nem biztosít lehetőséget az eljárás felfüggesztésére.⁴ Amennyiben az adózó a kérelmét az elsőfokú határozat meghozatala vagy a jogorvoslati kérelem esetén annak elbírálása előtt visszavonja, az illetékkötelezettség fennáll.⁵ Az eljárás tárgyának, illetőleg az eljárás tárgya értékének az eljárás megindítását követő változása esetén, ha az eljárásért fizetett illetéknél több jár, a különbözetet meg kell fizetni, azaz ha az eljárás megindítását követően az adózó változtat a kérelmén és az érték emelkedik, ilyenkor az emelt mértékhez igazodik az illeték.⁶

Az illetékkülönbözet megfizetésére az adóhatósági eljárásban az adózót határozatban kell felhívnia a szervezeti egységnek, amelynél az eljárás folyamatban van.

2. Az alapeljárás illetéke

Az illetéktörvény a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében az első fokú közigazgatási hatósági eljárások igen széles körére egységes, általány jellegű, ún. általános tételű eljárási illeték fizetését írja elő, melynek mértéke 3000 forint.⁷

Illetékköteles például az adó- és értékbizonyítvány kiállítása iránt kezdeményezett eljárás.

³ Itv. 31. § (3) bekezdése

⁴ Itv. 28. § (2) bekezdése

⁵ Az Itv. 28. § (2) bekezdés b) pontját a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény 5. § (1) bekezdése módosította. Hatályos 2016. január 1-jétől.

⁶ Itv. 30. § (2) bekezdés

⁷ Itv. 29. § (1) bekezdés

Az első fokú állami adóhatósági eljárások közül a fizetési könnyítésre (halasztás, részletfizetés) és az adómérséklésre irányuló eljárásért⁸ a gazdálkodó szervezeteknek 10 000 forint illetéket kell fizetniük. A természetes személyeknek – ideértve az egyéni vállalkozókat is – az ilyen eljárások után illetéket nem kell fizetniük. Mentessül az illeték alól az Art. szerinti megbízható adózó által az állami adóhatóságnál kezdeményezett automatikus részletfizetésre irányuló eljárás.⁹

Az Art-ben meghatározott adóhatósági igazolások 2016. január 1-jétől illetékmentesen kérelmezhetőek.¹⁰

3. Igazgatási szolgáltatási díjak az adóigazgatási eljárásokban

Nem tárgya a közigazgatási hatósági eljárási illetékeknek az olyan eljárás, amelyet igazgatási szolgáltatási díjkötelezettség terhel.

Az adóigazgatási eljárásban ilyen – az általános tételű eljárási illetékek megfelelő összegű (3000 forint) – igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni az adóazonosító jelet igazoló hatósági igazolvány kiadásáért, ha az új igazolvány kiadása birtokból való kikerülés (elvesztés, megsemmisülés) vagy megrongálódás miatt válik szükségessé. Az ellopott igazolvány helyett kiállított új igazolvány után igazgatási szolgáltatási díjat nem kell fizetni.¹¹

Szintén igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettség alá tartozik az ingatlanok forgalmi értékadatainak adatszolgáltatása, amelyet az adóhatóság kérelem alapján teljesít az ingatlanok forgalmi értékének megállapításához szükséges adatokat tartalmazó nyilvántartásból.¹²

4. Egyéb eljárásért fizetendő díj

Az adóhatóság által kérelemre lefolytatandó szokásos piaci ár megállapítása iránti eljárás az Art. 132/B.§-a alapján szintén díjköteles, a díjat a NAV Szokásos piaci ár megállapítás díja bevételi számlájára kell megfizetni 10032000-01076143.

Az eljárás díja:

a) egyoldalu eljárás esetén legalább 500 ezer forint, legfeljebb 5 millió forint, ha a szokásos piaci ár az összehasonlító árak módszerével, a vizonteladási árak módszerével, vagy a költség és jövedelem módszerrel állapítható meg,

b) egyoldalu eljárás esetén legalább 2 millió forint, legfeljebb 7 millió forint, ha a szokásos piaci ár az a) pontban nem szereplő módszer alapján állapítható meg,

c) kétoldalu eljárás esetén legalább 3 millió forint, legfeljebb 8 millió forint,

d) többoldalu eljárás esetén legalább 5 millió forint, legfeljebb 10 millió forint.

Amennyiben a szokásos piaci ár (ártartomány) összegszerűen nem állapítható meg, a díj – az eljárás típusától függően – a díj minimumával egyező összeg.

A fent meghatározott díjat az eljárás megindítása előtt kell leróni.

⁸ Art. 133. §, 134. § (1) és (3) bekezdése

⁹ Az Itv. 29. § (8) bekezdését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény 45. §-a módosította. Hatályos 2016. január 1-jétől.

¹⁰ Az Itv. Mellékletének XXI. cím 4. pontját az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény 1. § (6) bekezdése módosította. Hatályos 2016. január 1-jétől.

¹¹ A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 10. §-a, melyet 2016. január 1-jei hatállyal módosított az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény. (Az adókártya kiadását a T34-es számú nyomtatványon lehet kérni.)

¹² Art. 54/A. §-a és az ingatlanok forgalmi értékadatainak szolgáltatási rendjéről és az adatszolgáltatás igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 33/2007. (XII. 23.) PM rendelet. Az igazgatási szolgáltatási díjat a NAV illetékes megyei adó- és vámigazgatósága gazdálkodási számlájára kell megfizetni.

http://nav.gov.hu/nav/ado/illetek/ingatlanok_igazgatasi_szolgaltatasi_dij.html

A díj mértéke a szokásos piaci ár, illetőleg a megállapított ártartomány alsó és felső értékei középértékének 1%-a, ha a szokásos piaci árat tartalmazó határozat összességében megállapítja a szokásos piaci árat. Amennyiben az 1%-os mértékkel számított díj összege meghaladja az előzőekben meghatározott legkisebb díjat, az adózó a díjkülönbözetet az adóhatóság felhívására, a szokásos piaci árat megállapító határozat közzétevése előtt köteles megfizetni.

5. A fellebbezés illetéke

Az első fokú adóhatósági határozat elleni fellebbezés előterjesztésekor illetéket kell fizetni. A fellebbezési eljárás attól függetlenül illetékköteles, hogy az alapeljárás során történt-e illetékfizetés vagy sem. A fellebbezési eljárás illetékének mértékét az Itv. 29. § (2) bekezdése határozza meg attól függően, hogy az eljárás tárgyának értéke pénzben megállapítható-e vagy sem.

A tárgyi illetékmentesség a másodfokú eljárásban nem érvényesül, ezért a fellebbezési eljárásért – az adóhatóság által az adózó adószámlájának egyenlegéről készített értesítés tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslati eljárás [Itv. 33. § (2) bekezdése 30. pontja] kivételével – főszabályként illetéket kell fizetni.

Ha a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben megállapítható, akkor a fellebbezéssel érintett, vagy a vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 400 forint illetéket kell fizetni, de legalább 5000 forintot és legfeljebb 500 000 forintot.¹³

Amennyiben a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg, tételes illetéket kell fizetni, melynek mértéke 5000 forint.

A gazdálkodó szervezet – ide nem értve az egyéni vállalkozót – által az adóhatóságnál, illetve a vámhatóságnál kezdeményezett fizetési könnyítésre, adómérséklésre irányuló fellebbezés illetéke a fellebbezéssel érintett vagy vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 400 forint, de legalább 15 000 forint, legfeljebb 500 000 forint, ha a fellebbezés tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg, a fellebbezés illetéke 15 000 forint.¹⁴

Értékhez igazodó fellebbezési illetéket kell fizetni például az alábbi másodfokú adóigazgatási eljárásokban:

- adófizetési kötelezettséget megállapító határozat elleni fellebbezés,
- mulasztási bírságot kiszabó határozat elleni fellebbezés,
- adómérséklési/elengedési ügyben hozott határozat elleni fellebbezés,
- fizetési halasztást, valamint részletfizetést pótlékkötelesean engedélyező határozat ellen benyújtott fellebbezésnél, ha a fellebbezés a pótlék összegére irányul.

Az értékhez igazodó eljárási illeték alapja az adóhatósági eljárásban az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke [Itv. 30. §]. Ez azt jelenti, hogy a fellebbezés benyújtása időpontjában megállapítható érték, vagyis a fellebbezésben vitatott vagy a fellebbezéssel érintett érték eltérhet az alapeljárásban szereplő értéktől, különösen:

- utólagos adómegállapítás esetén, ha csak a késedelmi pótlék és a bírság vitatott, a jogorvoslati illeték alapja a vitatott összeg;
- ha az adókülönbözet (adóhiány) jogszerűsége (az adóhatósági megállapítás jogalapja) vitatott, a megállapított adókülönbözet (adóhiány) után kell a fellebbezési illetéket leróni;
- ha az adózó az adókülönbözet (adóhiány) összegét vitatja, továbbá kéri a bírság és a késedelmi pótlék törlését is, a fellebbezéssel érintett fizetési kötelezettség összegébe, azaz

¹³ Itv. 29. § (2) bekezdése

¹⁴ Itv. 29. § (2) bekezdése

a jogorvoslati illeték alapjába nem számít bele az adóhiány (adókülönbözet) után járulékosan megállapított adóbírság és késedelmi pótlék összege;

- a megállapított késedelmi pótlék a fellebbezési illeték alapja, amennyiben a késedelmi pótlékfizetési kötelezettséget adózó fellebbezésében az eredeti esedékességtől eltérő időpontra kéri meghatározni [Art. 165. § (3) bekezdés].

Ha a vitatott összeg nagysága pontos megjelölés hiányában nem állapítható meg, a fellebbezési eljárás során a fellebbezésre irányadó teljes összeg, tehát a kérelem alapjául szolgáló adó, pótlék, illetve bírság teljes összege az illeték alapja.

Adómérséklésre/elengedésre irányuló eljárás – a természetes személy és az egyéni vállalkozó adómérséklési eljárását is ideértve – során az eljárás tárgyának értékéhez igazodó fellebbezési illetéket – a fellebbezés tartalmától függően – az alábbiak szerint kell megállapítani:

- adó elengedésére (mérséklésére) irányuló kérelmet elutasító határozat elleni fellebbezés esetén az illeték alapja a teljes (elengedni kért) összeg,
- az adó elengedése iránti kérelemnek részben helyt adó határozat elleni fellebbezés esetén a vitatott összeg az illetékalap,
- adómérséklés iránti kérelemnek részben helyt adó határozat elleni fellebbezés esetén a kért és a törölt összeg közötti különbség az illeték alapja.

Fizetési könnyítés iránti eljárásban a fellebbezési illeték a fellebbezés tartalmától függően az alábbi esetben értékhez igazodó:

- fizetési halasztást, illetőleg részletfizetést pótlékkötelese engedélyező határozat ellen benyújtott – a pótlék jogszerűsége vagy összegszerűsége vitató fellebbezés esetén az illeték alapja a pótlék teljes összege.

A fellebbezési eljárás tárgyának, értékének az illeték fizetésére kötelezett által történő – az eljárás megindítását követő – olyan jellegű megváltoztatása, amelynél fogva az illetékfizetésre kötelezettnek a lerótt illetéknél kevesebb összegű illetéket kellene fizetni, az illetékfizetési kötelezettségre nincs hatással, vagyis ilyen esetben – az Itv. 30. § (3) bekezdése értelmében – az illeték visszatérítésének nincs helye.

Tételes mértékű, azaz 5000 forint összegű fellebbezési illetékfizetési kötelezettség alá esnek például:

- számviteli hiányossággal kapcsolatos megállapítások sérelmezése, ha nem szabtak ki emiatt mulasztási bírságot,
- a rendelkező nyilatkozatok teljesítését érintő jogvitával kapcsolatos másodfokú eljárások,
- az adóregisztrációs eljárásban az adószám megállapításának megtagadása,
- eva hatálya alá történő bejelentkezés elutasítása,
- természetes személy – ideértve az egyéni vállalkozó – fizetési halasztás, valamint részletfizetés iránti kérelmet elutasító illetve annak részben vagy egészben helyt adó határozat elleni fellebbezés.

A végzés ellen benyújtott fellebbezésért – az Itv. eltérő szabályának hiányában – 3000 forint illetéket kell fizetni.¹⁵

Azonban abban az esetben, ha a végzés csak a határozat vagy az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezéssel együtt támadható meg, és az ügyfél a határozat elleni fellebbezésben a végzést is megtámadja, akkor csak a határozat elleni fellebbezés illetékét kell megfizetni. Ha a

¹⁵ Itv. 29. § (4) bekezdése

kérelem több határozat vagy önálló fellebbezéssel támadható végzés ellen irányul, az illetéket úgy kell fizetni, mintha minden határozat ellen külön-külön kezdeményezték volna az eljárást.

6. A felüyeleti intézkedés illetéke¹⁶

A felettes adóhatóság kérelemre vagy hivatalból, az adópolitikáért felelős miniszter, illetve a NAV-ot irányító miniszter hivatalból felüyeleti intézkedést tesz, ha az ügyben eljáró adóhatóság határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése (intézkedése) jogszabálysértő, vagy a határozat, az önálló fellebbezéssel megtámadható végzés meghozatalára (intézkedésre) jogszabálysértő módon nem került sor. Az adópolitikáért felelős miniszter, illetve a NAV-ot irányító miniszter kérelemre abban az esetben jár el, ha a felettes adóhatóság az ügyben már döntést hozott. Az adópolitikáért felelős miniszter, illetve a NAV-ot irányító miniszter nem tehet felüyeleti intézkedést, ha az ügyben eljáró adóhatóság döntését a bíróság már felülvizsgálta.

A hivatalból indult felüyeleti intézkedés illetékmentes, a felüyeleti intézkedés iránt az adózó által előterjesztett kérelemért azonban illetéket kell fizetni.

A felüyeleti intézkedés iránti kérelemért főszabályként a fellebbezés esetére irányadó illetéket kell megfizetni, tehát, ha a kérelem tárgyának értéke pénzben megállapítható, az érintett vagy vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 400 forint, de legalább 5000 forint, legfeljebb 500 000 forint, ha az intézkedés tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg, az illeték 5000 forint.

Amennyiben a felüyeleti intézkedés iránti eljárást az adópolitikáért felelős miniszter vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt irányító miniszter folytatja le, a felüyeleti intézkedés iránti kérelem illetéke a felüyeleti intézkedés iránti kérelemmel érintett, vagy vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 500 forint, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 500 000 forint. Ha a felüyeleti intézkedés iránti kérelem tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg és az eljárást az adópolitikáért felelős miniszter vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt irányító miniszter folytatja le, a felüyeleti intézkedés illetéke 50 000 forint. A megfizetett illeték visszatérítésére az Itv. 32. § rendelkezései az irányadók.¹⁷

7. Illeték a végrehajtási eljárásban¹⁸

A végrehajtás során az adóhatóság által hozott végzések, illetve az adóvégrehajtó (ideértve az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtót is) törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az adós, a behajtást kérő, illetve az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti – a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított 8 napon belül – a végrehajtást foganatosító elsőfokú adóhatóságnál végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogás illetéke 5000 forint. A végrehajtási kifogás tárgyában hozott végzés elleni fellebbezés után pedig 10 000 forint eljárási illetéket kell fizetni.

8. A másolat és kivonat, hitelesítés illetéke, másolatra vonatkozó illetékmentesség¹⁹

A közigazgatási hatósági eljárásban készített hiteles vagy hitelesítetlen másolat, kivonat általában illetékköteles.

¹⁶ Art. 141. §

¹⁷ Itv. 29. § (3) bekezdése

¹⁸ Itv. 29. § (5) bekezdése

¹⁹ Itv. Melléklet IV. Címe

Illetékmentes az a hitelesített vagy nem hitelesített másolat, amely illetékmentes eljáráshoz szükséges; a későbbi ellenőrizhetőség érdekében azonban az adózó nyilatkozata alapján minden, az adóhatóság által kiállított másolatra rá kell vezetni a felhasználás célját.

Magyar nyelvű másolat esetében oldalanként 100 forint, idegen nyelvű másolat esetében oldalanként 300 forint az illeték. A nem hitelesített fénymásolat illetéke oldalanként 100 forint.

Az adóbevallások – kivéve az elektronikus úton benyújtott adóbevallások – másolataért illetéket nem kell fizetni.²⁰

A már egyszer hitelesített másolatra, kivonatra vezetett olyan záradék, amely azt bizonyítja, hogy az eredeti iraton változás nem történt vagy azt kiegészítik, 1000 forint illeték alá esik.

Az ellenőrzés, hitelesítés vagy hozzájárulás céljából – jogszabály rendelkezése alapján – iratra vezetett hivatalos záradék azonban illetékmentes.²¹

Az illetéket a másolat átvételekor az eredeti iraton illetékbélyeggel vagy átutalással kell megfizetni. Amennyiben a közigazgatási hatósági eljárási illetéket átutalással fizetik meg, az átutalás közleményrovatában az ügyfél nevét, lakcímét vagy székhelyét is fel kell tüntetni.

Az adóellenőrzés megállapításairól készült jegyzőkönyv, illetve az eljárás során készült egyéb jegyzőkönyvek illetékmentesek, azonban az adózó vagy az eljárás egyéb résztvevője által az átvételt követően – ismételten – kért jegyzőkönyv másolatának, kivonatának kiadása már a fentiek szerint illetékköteles.

A folyószámla-kivonat évente egyszeri – az Art. 43. § (8) bekezdésén alapuló – hivatalból történő kiadása nem jár illetékfizetési kötelezettséggel, mivel hivatalból indult eljárás esetén nem merül fel eljárási illetékkötelezettség. Az adózó kérelmére a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 86. § (5) bekezdése alapján ezt követően – bármikor – kiadott folyószámla-kivonat azonban illetékköteles.

Amennyiben az adóhatósági eljárás során hitelesítésre kerül sor – ha a jogszabály kivételt nem tesz – másolat, kivonat, vagy fordítás után oldalanként 100 forint, iraton lévő aláírás után aláírásonként 500 forint az illeték mértéke.

Ha az állami adóhatóság az egyenes ági rokonok és az örökhagyó túlélő házastársa közötti öröklési, illetve az egyenes ági rokonok és a házastársak közötti ajándékozási és visszerhes vagyonaátruházási illetékmentességgel összefüggésben az Itv. 78. § (1) bekezdése alapján nem bocsátott ki fizetési meghagyást, akkor az adóhatóság a döntéséről az adózó kérelmére külön illeték vagy díj felszámítása nélkül ad ki másolatot.²²

9. Az adóhatósági eljárások illetékének megfizetési módja

9.1. Az eljárási illeték megfizetése az állami adóhatóság illetékbeszedési számlájára²³

Az adóhatóságnál és vámhatóságnál indított eljárás – ideértve az elektronikus úton kezdeményezett eljárást is – illetékét, valamint az adóhatóság határozata, végzése és végrehajtási cselekménye ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárás illetékét az adóhatósági eljárási illetékhez kapcsolódó befizetések bevételi számlája (száma: 10032000-01076064) javára kell megfizetni, ha az eljárás nem tárgyi illetékmentes.

²⁰ Itv. Melléklet IV. Cím 2. pontja

²¹ Itv. 33. § (2) bekezdés 21. pontja

²² Ket. 78. § (3) bekezdése

²³ Itv. 73. § (3) bekezdés

Az adóazonosító jelet igazoló új hatósági igazolvány kiadásával kapcsolatban fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat a NAV Adókártya kiadáshoz kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díj bevételi számla 10032000-01079074 javára kell teljesíteni.

Az eljárási illetéket és az állami adó- és vámhatóságnál kezdeményezett eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat a pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózók²⁴ átutalással, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel (bankkártyával), vagy a külön jogszabályban meghatározott, az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül is teljesíthetik.²⁵

A pénzforgalmi számlanyitásra nem kötelezett adózók az állami adó- és vámhatóság felé fennálló fizetési kötelezettségüket postai készpénz-átutalási megbízással, belföldi fizetési számláról történő átutalással, bankkártyával, vagy a külön jogszabályban meghatározott, az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül is teljesíthetik.

A bankkártya használatával történő elektronikus fizetés az adózó illetékességétől függetlenül, az adóhatóság kijelölt ügyfélszolgálatain – annak nyitvatartási ideje alatt – rendelkezésre álló ún. POS terminál segítségével lehetséges.

Amennyiben az adózó több illetékköteles kérelmet nyújt be, de csak részben fizeti meg az eljárási illetéket, az Art. 43. § (3) bekezdésében foglalt szabályoknak megfelelően a teljesített befizetést az esedékesség sorrendjében kell elszámolni, és a meg nem fizetett illetéket kell az adózó folyószámláján továbbra is előírni.

Az adóhatóság az eljárási illetékek megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet szabályai alapján az illetékköteles kérelem beérkezésének megfelelő esedékességgel kötelezettségként előírja a fizetendő eljárási illeték összegét az adózó folyószámláján.

Az adóhatóság a kérelem beérkezésétől számított 10. munkanapon ellenőrzi az eljárási illetékek az adóhatóság által közzétett illetékbeszedési számlára történő megfizetését.

Amennyiben az adóhatóság észleli, hogy az eljárási illetéket nem, vagy nem teljes összegben fizették be, a hiányzó illeték összegét – a mulasztási bírsággal együtt – határozatban közli az adózóval, azzal, hogy amennyiben fizetési kötelezettségének a határozat közzétételétől számított 8 napon belül eleget tesz, akkor a mulasztási bírságot nem kell megfizetnie.²⁶ Ha az eljárás kezdeményezésekor fennálló eljárási illetékfizetési kötelezettséget az adózó felhívás ellenére egyáltalán nem, vagy nem teljes mértékben, vagy nem a megszabott határidőben teljesítette, akkor a fizetendő illetéken felül késedelmi pótlékot kell fizetni és a meg nem fizetett illeték 100%-áig terjedő, de legalább 5000 forint és legfeljebb 100 000 forint mulasztási bírság is kiszabható [Art. 172. § (11) bekezdés]. A mulasztási bírság esedékessége a határozat jogerőre emelkedését követő 15. nap.

A meg nem fizetett eljárási illetéket és mulasztási bírságot az illetékes adóhatóság hajtja be az Art-ben foglalt rendelkezések szerint. Adóügyekben az illetékfizetés elmulasztása az eljárás lefolytatásának nem akadályozó [Art. 120. § (6) bekezdés].

Abban az esetben, ha az adózó az adóhatóság illetékbeszedési számlájára a jogszabályban szereplő mértéknél magasabb összegű illetéket fizetett meg, akkor az adózó az így keletkezett túlfizetés visszatérítését az Art. 43. § (5)-(6) bekezdés alapján – a túlfizetésre vonatkozó

²⁴ Az Art. 38. § (2) bekezdése alapján pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózónak minősülnek a belföldi jogi személyek és az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemélyek – ideértve az egyéni vállalkozót is.

²⁵ Az Art. 38. § (1)-(1a) bekezdése, a 47/2013. (XI. 7.) NGM rendelet az adóügyek állami adóhatóság előtt történő elektronikus intézésének szabályairól és egyéb adózási tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról és a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásokról és az állam által kötelezően nyújtandó szolgáltatásokról szóló 83/2012. (IV. 21.) Korm. rendelet alapján.

²⁶ Itv. 73. § (3) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 5.§

szabályok szerint – igényelheti, feltéve, hogy az adóhatóságnál nyilvántartott tartozása nincs és bevallási kötelezettségeinek is eleget tett.

9.2. Az eljárási illeték megfizetése illetékbélyeggel

Az illetékbélyeggel megfizetett illetéket az eljárást kezdeményező iratra (jegyzőkönyvre) vagy ezek hiányában az eljárás során létrejött iratra kell felragasztani.

Az illetékbélyeggel fizetendő eljárási illeték összegét oly módon kell kerekíteni, hogy az 50 forint alatti maradékot el kell hagyni, az 50 forintot és az azt meghaladó összeget pedig 100 forintnak kell számítani.

Az eljárást kezdeményező iratra ragasztott illetékbélyeget az adózónak átírnia vagy azon bármiféle megjelölést alkalmaznia nem szabad.

A bélyeget az az eljáró adóhatóság értékteleníti felülbélyegzéssel, amelynél az eljárást kezdeményezték. Az értéktelenítést akkor is az az adóhatóság végzi, amelyiknél az eljárást kezdeményező iratot benyújtották, ha utóbb az ügyet más hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatósághoz teszi át.

A megrongálódott, tévesen felragasztott, továbbá feleslegessé vált illetékbélyeg értékének visszatérítésére vonatkozó szabályokat az Itv. 94. §-a tartalmazza.

9.3. Illetékkötelezettség teljesítésének ellenőrzése

Az ügyben eljáró adóhatóság ügyintézője a hozzá került iratot minden esetben abból a szempontból is köteles megvizsgálni, hogy az iraton az illetéket szabályszerű időben, módon, vagy mértékben rótták-e le.

Amennyiben az adózó az illetékköteles eljárásoknál a közigazgatási hatósági eljárási illeték összegét az Itv. rendelkezéseivel ellentétesen a kérelmén illetékbélyeggel róttá le, a személyesen megjelenő adózótól a kérelem átvételét megtagadni nem lehet. A személyesen megjelenő adózó figyelmét fel kell hívni arra, hogy az eljárási illeték összegét az adóhatóság illetékbeszedési számlájára haladéktalanul meg kell fizetnie vagy kérheti az eljárási illeték összegének átvezetését.

Ha az adózó az illetékköteles eljárásoknál az illetékbélyegben fizetendő eljárási illeték összegét az Itv. rendelkezéseivel ellentétesen az adóhatóság illetékbeszedési számlájára fizette meg, a kérelmet be kell fogadni, és egyidejűleg fel kell hívni az adózó figyelmét, hogy az eljárási illetéket illetékbélyegben fizesse meg. Tájékoztatni kell továbbá, hogy kérheti a tévesen befizetett illeték visszatérítését az Art. adóvisszatérítésre vonatkozó szabályai szerint. Amennyiben az eljáró szervezeti egység megállapítja, hogy az adózó a közigazgatási hatósági eljárási illetéket az illetékbeszedési számlára is megfizette, értesítő levélben tájékoztatja arról, hogy kérheti a tévesen lerótt illeték összegének kiutalását.

10. Illetékmentesség az adóigazgatási eljárásokban

A kérelemre indult adóhatósági eljárásban az illetékkötelezettség megállapításakor figyelemmel kell lenni az illetéktörvény illetékmentességi szabályaira és csak azon első fokú, illetve jogorvoslati eljárásért lehet megkövetelni az illeték lerovását, amelyet az Itv. nem minősít tárgyi illetékmentes eljárásnak.²⁷

²⁷ Itv. 33. § (2) bekezdés 3. pont, 15. pont, 22. pont, 23. pont, 26. pont, 30. pont, Itv. Melléklet XXI. Cím 4. pont

Tárgyi illetékmentességben részesülő eljárások:

- az Art-ben meghatározott adóhatósági igazolások (ideértve az adó-, és az adóregisztrációs eljáráshoz kapcsolódó igazolást is);
- az adó és járulék ügyben az adóhatóságnál, vámigazgatási ügyben a vámhatóságnál kezdeményezett első fokú eljárás (ideértve más hatóság adó, adó jellegű kötelezettség megállapításával kapcsolatos ilyen eljárását is);
- a nyilvántartott adatokban bekövetkezett változások jogszabályi előírásokon alapuló, kötelező bejelentése;
- a közérdekű bejelentés, javaslat és a panasz elbírálására irányuló eljárás;
- a költségmentesség engedélyezése iránti eljárás, valamint a költségmentesség feltételei fennállásának igazolásához kiállított irat;
- a köztartozásmentes adózói adatbázisban történő szerepeltetés kérelmezése;
- jövedelem - és illetőségigazolás kiadása;
- a közbeszerzések teljesítéséhez kapcsolódóan kiállított adóigazolás kiadása;
- magánszemélyek, egyéni vállalkozók fizetési könnyítésre (halasztás, részletfizetés), illetve adómérséklésre irányuló eljárása;
- az adóhatóság által az adózó folyószámlájának egyenlegéről készített határozat elleni jogorvoslati eljárás;

Mindezek alapján az első fokú adóigazgatási eljárásban a főszabály a tárgyi illetékmentesség, de a jogorvoslati eljárás általában illetékköteles.

A tárgyi illetékmentesség vizsgálata mellett figyelemmel kell lenni arra is, hogy az adózó személyes illetékmentességet²⁸ élvez-e. Az illeték fizetésére egyébként kötelezett személyes mentessége esetén az illetéket a mentes féltől nem lehet követelni. Személyes illetékmentesség esetén eljárási illetéket lerovatni, illetve megfizettetni nem lehet. A személyes illetékmentességre jogosultak körét az Itv. 5. § (1) bekezdése határozza meg.

A személyes illetékmentességre vonatkozó részletes szabályok az eljárási illetékek és az igazgatási, bírósági szolgáltatások díjáról szóló 21. számú információs füzet 1. pontjában kerülnek ismertetésre.

11. Költségmentesség az adóhatósági eljárásokban²⁹

A természetes személyek részére a hatóság annak a természetes személy ügyfélnek, aki kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt az eljárási költséget vagy egy részét nem képes viselni, jogai érvényesítésének megkönnyítésére költségmentességet engedélyezhet. A költségmentesség az illeték, a díj és az egyéb eljárási költség viselése alóli teljes vagy részleges mentességet jelenti. A költségmentesség a kérelem előterjesztésétől kezdve az eljárás egész tartamára és a végrehajtási eljárásra terjed ki. Az illeték vagy díj tekintetében nem részesíthető költségmentességben az egyetemleges fizetési kötelezettség alapján fizetésre kötelezett ügyfél, kivéve, ha egyébként költségmentességben részesült.

Jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet részére törvény állapíthat meg költségmentességet.

Költségmentességet engedélyezhet az adóhatóság:

- 1.) Ha az adózó és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozók egy főre jutó havi nettó jövedelme (nyugdíja) nem éri el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, és az

²⁸ Itv. 5. §

²⁹ Ket. 159. §-a és a 180/2005. (IX. 9.) Korm. rendelet a közigazgatási hatósági eljárásban a személyes költségmentesség megállapításáról

adózó ingatlantulajdonnal egyáltalán nem, vagy kizárólag a lakhelyeül szolgáló ingatlan tulajdonával rendelkezik. (Ilyen kérelmek esetén figyelmen kívül kell hagynia az adóhatóságnak az ötven százalékos tulajdoni hányadot el nem érő, és a kétmillió forint becsült forgalmi értéket meg nem haladó egyéb tulajdoni részesedést, legfeljebb egy ingatlan tekintetében.)

- 2.) Jövedelmi és vagyoni helyzetének vizsgálata nélkül azon adózónak, aki a kérelem benyújtásakor
 - a) aktív korúak ellátására jogosult, időskorúak járadékában, ápolási díjban, vakok személyi járadékában, fogyatékosági támogatásban részesül, valamint, aki rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermeket nevel vagy saját jogán rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül,
 - b) pénzellátásban részesülő hadigondozott és nemzeti gondozott,
 - c) hajléktalan személy,
 - d) menekült, menedékes, illetve menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő vagy menedékeskénti elismerését kérő személy számára biztosított ellátásra és támogatásra jogosult.
- 3.) Költségmentesség illetve részleges költségmentesség engedélyezhető különösen indokolt esetben, ha az adózó és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozók egy főre jutó havi nettó jövedelme (nyugdíja) nem éri el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át, és adózó ingatlantulajdonnal nem, vagy kizárólag a lakhelyeül szolgáló ingatlan tulajdonával rendelkezik. (Ilyen kérelmek elbírálásánál az illetékmentesség engedélyezése szempontjából az adóhatóságnak figyelmen kívül kell hagyni a hárommillió forint becsült forgalmi értéket meg nem haladó egyéb tulajdoni részesedést, legfeljebb egy ingatlan tekintetében.)
- 4.) Kivételes esetben – az adózó nyilatkozata alapján – költségmentesség engedélyezhető akkor is, ha az előzőekben írt feltételek nem, vagy csak részben állnak fenn, de az eljáró adóhatóság az adózó egyéb, különös méltánylást érdemlő körülményeinek figyelembevételével megállapítja, hogy az adózó és az általa eltartottak létfenntartása veszélyeztetett.

Az ingatlantulajdon vonatkozásában mindig az adózó nyilatkozatát kell irányadónak tekinteni, amennyiben az nem ellentétes az adóhatóság által ismert, vagy köztudomású tényekkel.

Az adózónak a költségmentességi kérelméhez csatolnia kell:

- a saját és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozónak a 30 napnál nem régebbi munkáltatói jövedelemigazolását;
- nyugdíjas esetén a munkáltatói jövedelemigazolás helyett vagy mellett az utolsó havi nyugdíjszelvényt (postai szelvényt) vagy a nyugdíj folyószámlára történő utalása esetén az utolsó havi bankszámlakivonatot;
- amennyiben az ügyfélnek vagy a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozónak munkajövedelemnek (nyugdíjjövedelemnek) nem minősülő jövedelme van, akkor ezen jövedelmekről szóló postai szelvényt, bankszámlakivonatot, kiadási pénztárbizonylatot, vagy egyéb, a jövedelem igazolására alkalmas dokumentumot;
- abban az esetben, ha az ügyfélnek, illetőleg a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozónak nincs munkáltatója, és nem is nyugdíjas, valamint egyéb jövedelme sincs, akkor az ügyfél e tényről szóló nyilatkozatát;
- nyilatkoznia kell továbbá ingatlantulajdonáról.

Ha az adóhatóság tudomására jut, hogy az adózó a költségmentesség iránti kérelem benyújtásakor rosszhiszeműen valótlan adatot szolgáltatott, vagy az adóhatóságot egyéb módon megtévesztette és ezzel kérelme tárgyában a döntést számára kedvező irányba

befolyásolta, akkor az adóhatóság a költségmentességet engedélyező végzését az eljárás megindulására visszamenő hatállyal visszavonja vagy módosítja, és az adózót az eljárás során felmerült illeték részben, vagy egészben történő megfizetésére ugyanilyen hatállyal kötelezi.

A költségmentesség biztosítása esetén annak hatálya a kérelem előterjesztésétől kezdődően – általában – kiterjed az egész eljárásra, így az első és a másodfokú adóhatósági eljárásra, valamint a végrehajtási eljárásra is. Részleges költségmentesség engedélyezése esetén az adózó az erre vonatkozó végzésben meghatározott körben és mértékben mentesül a költségek viselése alól. A felügyeleti intézkedés iránti kérelem rendkívüli jogorvoslatnak minősül, ezért az adózónak a költségmentességet újból kell kérelmeznie, legfeljebb – attól függően, hogy időben milyen friss adatok állnak az adóhatóság rendelkezésére – az adózó mentesülhet egyes adatok igazolása alól.

A költségmentesség iránti kérelem elutasításáról (visszavonásáról, módosításáról) szóló végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.

A költségmentesség engedélyezése iránti eljárás – a költségmentesség iránti kérelmet és a feltételek fennállásának igazolásához szükséges iratok kiállítását is ideértve – az Itv. 33. § (2) bekezdésének 22. pontja szerint tárgyánál fogva illetékmentes.

12. Az adóhatósági jogorvoslati eljárások illetékének visszatérítése

Az előre megfizetett jogorvoslati eljárási illetéket az adózónak akkor kell visszatéríteni, ha a kifogásolt döntés vagy intézkedés az adózó hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.³⁰ A visszatérítésnek tehát olyan esetben van helye, ha a megváltoztatott vagy megsemmisített döntés/intézkedés úgy sértett anyagi vagy eljárásjogi szabályt, hogy a jogszabálysértő adóhatósági döntés/intézkedés összességében hátrányosabb az adózóra nézve. A jogorvoslati eljárásban lerótt illeték visszatérítése e két egyidejűleg meglévő feltétel esetén lehetséges.

Az eljáró adóhatóság az adózó kérelme nélkül is hivatalból intézkedik a jogorvoslati eljárás során hozott döntésében az előre megfizetett illeték visszatérítése iránt. Az adóhatóság illetékbeszedési számlája javára megfizetett jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítését az alapügyben eljáró elsőfokú adóhatóság fogatosítja.³¹

Az elsőfokú eljárásban lerótt illeték visszatérítése kérelemre akkor lehetséges, ha a hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasította el, vagy ha az eljárás megszüntetésének oka, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, vagy az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, és törvény nem biztosít lehetőséget az eljárás felfüggesztésére.³² A jogorvoslati eljárásban lerótt illeték visszatérítésének akkor nincs helye, ha a kifogásolt határozat módosítására, visszavonására nem jogszabálysértés miatt, hanem egyéb okból, a Ket. 103. § (2) bekezdése alapján kerül sor.

Amennyiben azonban az első fokú határozatban alapul vett, ún. határozati tényállás alapján megalapozottnak tűnik a döntés, de a határozati tényállás eltér a valóságos történeti tényállástól (például az adózó fellebbezésében olyan új tényeket tárt fel, melyről az első fokú adóhatóság nem tudott, de figyelembe kellett volna vennie a határozathozatalnál), az alaphatározat jogszabálysértőnek minősül és rendelkezni kell a lerótt illeték visszatérítéséről.

³⁰ Itv. 32. § (1) bekezdése

³¹ Itv. 32. § (2)-(3) bekezdése

³² Az Itv. 80. § (1) bekezdés k) pontját a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény 5. § (6) bekezdése módosította. Hatályos 2016. január 1-jétől.

Vissza kell téríteni az illetéket abban az esetben, ha az adózó az adóhiányra vonatkozó megállapításokat és a mulasztási bírság kilátásba helyezését, illetve a számviteli rend helyreállítására való kötelezést is megfellebbezi és a jogorvoslat során csak az utóbbiakat és nem az összecszerúséget érinti a határozat megváltoztatása.

A Ket. 103. §-ában, valamint az Art. 135. §-ában meghatározott feltételekkel az első fokú adóhatóság az adózó fellebbezésének benyújtását követően saját hatáskörben a jogsértő határozatát/végzését a fellebbezésnek megfelelően módosíthatja, visszavonhatja. Ha az első fokú adóhatóság a fellebbezés felterjesztése előtt észleli, hogy a döntése az adózó hátrányára jogszabálysértő, akkor a jogsértést orvosló döntésében a lerótt illeték visszatérítéséről is intézkednie kell.

Amennyiben az adózó a felterjesztés előtt visszavonja a fellebbezését, nincs helye a megfizetett illeték visszatérítésének.

Amennyiben a felügyeleti intézkedés során olyan jogszabálysértés kerül megállapításra, melyet már a fellebbezés elbírálásakor figyelembe kellett volna venni, nem csak a felügyeleti eljárási illeték, de a fellebbezés során lerótt jogorvoslati illeték visszatérítéséről is rendelkezni kell, a jogorvoslati eljárásban irányadó feltételekkel.

Ha a végrehajtást foganatosító adóhatóság az Art. 159. § (2) bekezdése szerint a végrehajtási kifogásban foglaltakat maradéktalanul elfogadja, és erről a benyújtót tájékoztatja, egyidejűleg e tájékoztatásában intézkedik az illeték visszatérítése iránt. A végrehajtási kifogás felterjesztése esetén, ha a kifogásolt intézkedés részben vagy egészben jogszabálysértő, a kifogás illetékének visszatérítéséről a kifogás tárgyában hozott végzésben a másodfokú hatóság rendelkezik.

Ha a lerótt illeték visszatérítésének helye van, erről hivatalból a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban³³, végzésben illetve a végrehajtási kifogás elfogadásáról szóló tájékoztatásban kell intézkedni, meg kell jelölni az adózó által ténylegesen lerótt és a visszatérítendő illeték összegét. Az adóhatóság illetékbeszedési számlája javára megfizetett jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítését az alapügyben eljárt elsőfokú adóhatóság foganatosítja.³⁴ A visszatérítésre rendelkezésre álló határidő a határozat, végzés jogerőre emelkedésének, a végrehajtási kifogás elfogadására vonatkozó tájékoztatás kézbesítésének napját követő 30. nap.

Amennyiben az adózónak az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, illetve egyéb adók módjára behajtandó köztartozása van, akkor az Art. 151. § (2) bekezdése értelmében az adóhatóság a visszatérítendő illeték összegét a tartozás erejéig visszatarthatja, amellyel a tartozás megfizetettnek minősül. A felszámolás alatt álló adózóknál a visszatartás helyett beszámításnak van helye.³⁵

Amennyiben az adóhatóság illetékbeszedési számlájára megfizetett illeték visszatérítésére kerül sor, akkor a pénzforgalmi számlával rendelkező adózó részére csak számlaszámára történhet az utalás, míg a pénzforgalmi számlával nem rendelkező adózó részére postai úton, illetve bankszámlára teljesíthető a visszatérítés.³⁶

³³ Itv. 32. § (2) bekezdése

³⁴ Itv. 32. § (3) bekezdése

³⁵ A csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 36. § (1) bekezdése és 38. § (1)-(3) bekezdése alapján

³⁶ Art. 38. § (4) bekezdése

Az illetékbélyeggel lerótt illeték visszatérítése esetén a határozatnak az adózó lakóhelye (székhelye) szerint illetékes adóhatósághoz továbbításáról az első fokú adóhatóság gondoskodik.

Ha az adózó a jogorvoslati illetéket nem fizette meg és e mulasztása miatt az adóhatóság mulasztási bírságot szabott ki terhére, majd a jogorvoslati illetéket az adózónak az Itv. alapján utóbb vissza kellett téríteni, illetve a jogorvoslati illeték visszatérítésének lett volna helye, a visszatérítés nem érinti a mulasztási bírság kiszabásáról rendelkező határozat jogszerűségét. Az illeték visszatérítésének ténye ugyanis nincs hatással az adózó korábbi mulasztására, így a mulasztásra tekintettel hozott határozatra sem.

A közigazgatási hatósági eljárási illetékekről, a bírósági eljárási illetékekről, valamint az igazgatási és bírósági szolgáltatások díjáról további részletes tájékoztató olvasható a NAV honlapján (21. füzet).

Nemzeti Adó- és Vámhivatal